

NARZAZ (1) *sb m*

[narzaz], **naraz** *a.* narzaz.

Pierwsze a jasne, drugie pochylone.

sg [N narzaz.] ∅ A narąz.

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI w.: narzasz oraz XVIII w.: naraz.

praw. Danina uiszczana z gospodarstwa chłopskiego w bydłe domowym lub w postaci ekwiwalentu pieniężnego: [contribucionibus ... iuris polonicalis videlicet sep, obrzas, narzas GlosyKórn II 244; Exacciones quecunque euenient videlicet a sep, obrzas, pobor, narzaz GlosyKórn II 245, II 246.]

Szereg: »frynczoł, naraz« (1): połowie [z Prus] vczyniwłzy ołd [królowi Kazimierzowi] pod przyfięgą/ s tym odpráwieni iáko żądáli/ iż im Frynczoł Nárafz/ podatki ktore káždy rok Krzyżakom dawáli/ odpulżczono iest BielKron 391v.

Cf [NARZAZNE]

DJ